

CENTRUM
**STROOM
DUB**

STROOMOVINY

SVĚTOVÝ POCHOD ZA MÍR A NENÁSILÍ

2.10.2009 Nový Zéland - 2.1.2010 Argentina. Přidejte se >>>

Co je to Světový pochod za mír a nenásilí ?

Je to první pochod kolem světa, požadující ukončení válek, odstranění jaderných zbraní a násilí všech forem.

Kdy se koná ?

Světový pochod vyjde slavnostně z Nového Zélandu 2.10.2009, v den výročí narození Mahátmy Gándhího, v den, který byl OSN vyhlášen jako Mezinárodní den nenásilí. Během 3 měsíců obejde celý svět a 2.1.2010 vyvrcholí v argentinských Andách.

Co je cílem Světového pochodu ?

Cílem Světového pochodu za mír a nenásilí je spojit lidi, aby společně a aktivně řekli ne válkám a násilí. Aktivita, které budou probíhat v rámci pochodu po celém světě, mají za cíl rozšířit myšlenku míru a nenásilí mezi co nejvíce lidí, podpořit a oslavit to nejlepší ze všech rozmanitých kultur a národů.

Jak bude probíhat pochod v České republice ?

Paralelně se Světovým pochodem budou probíhat akce po celé ČR na jeho podporu. Českou republikou projde pochod 2.11.2009, kdy se v Praze chystá velký průvod městem.

Proč jsme se rozhodli připojit ?

Myšlenka odmítnutí násilí ve všech jeho formách je nám velmi blízká a společně s našimi uživateli jsme se rozhodli tuto akci podpořit.

Co chystáme na podporu Světového pochodu ?

Nejbližší akcí bude 2.10.2009 na náměstí v Prachaticích slavnostní zahájení měsíce neziskových organizací, kde bude možnost pomoci krokoměru připojit své kroky na podporu Světového pochodu. 2.11. se chystáme do Prahy, kde se připojíme k průvodu na podporu Světového pochodu. 25.11. pak pořádáme zábavné soutěžní setkání neziskových organizací také na podporu světového pochodu. O tom, jak se nám jednotlivé akce vydaří, si budete moci přečíst v příštím čísle Stroomovin.

Návštěva plzeňské ZOO

3. června jsme uskutečnili dlouho plánovaný výlet do plzeňské ZOO. Vzhledem k tomu, že bychom se všichni do našeho auta nevešli, rozhodli jsme se, že objednáme celý autobus. Volná místa v autobuse jsme nabídli našim kamarádům z Vimperka, kteří pravidelně každou středu využívají v Centru STROOM DUB služeb sociálně terapeutické dílny, dále s námi jeli žáci a paní učitelky základní školy praktické z Vimperka a zaměstnanci chráněných dílen Spektrum. V ZOO jsme nejprve navštívili dino park, většina z nás poprvé zavítala do 3D kina, poté jsme se vydali na prohlídku celé ZOO, kde se nám nejvíce líbili tuňáci – měli jsme štěstí, že jsme přišli zrovna ve chvíli, kdy probíhalo krmění těchto malých roztomilých tvorů. Po šesti hodinách strávených v ZOO jsme se unaveni s radostí usadili v autobuse a vydali se na zpáteční cestu.

LIPNO 2009

Termín od 22. do 26. června patřil dlouho plánovanému týdennímu pobytu na Lipně. Někteří z nás se vydali k Lipnu po vlastní ose, ostatní se v pondělí ráno sešli před budovou Centra STROOM DUB a odtud jsme se plni očekávání vydali k našemu cíli – tábor u Nové Pece. I přesto, že naše původní plány zhatilo neustálé deštivé počasí, dokázali jsme naplnit všechny dny aktivitou, pohodou, zábavou a krásnými zážitky.

V úterý jsme si řekli, že by byla škoda, aby plavky, které jsou povinnou výbavou každého táborníka na Lip-

ně, zůstali suché kvůli 14°C teplotě Lipna a neustálému dešti a vyrazili jsme do 30km vzdáleného Frymburku a tamního aquaparku. Zde jsme si užívali masážních vířivek, plavání v bazénu, bazénku s teplou vodou a někteří z nás překonali strach a svezli se na toboganu. Večer jsme strávili na klubovně kde jsme si sedli do kroužku kolem krbu, světlo ohně jsme doplnili několika svíčkami, pustili relaxační hudbu a plně jsme nechali projevit svoji fantazii. Hráli jsme hru co by byl/a kdyby byl/a (např. jaké jídlo by byla ředitelka Pavla, jaký dopravní prostředek by byl Vláďa, jaká rostlina by byl Petr apod.), a tak se nám před očima ukazovala plachetnice plující na klidném moři, do které se zničehonic opře silný vítr a plachetníci se lámou plachty; kořeněná jídla, která trochu pálí, ale přitom mají výbornou chuť; bludička, která v lese ukazuje svým světlem cestu k dobru; jablonoň, která své šťavnaté plody dává všem kolem sebe.

Ve středu přijeli na plánovanou návštěvu kamarádi ze zdravotním postižením z Prachatic s paní místostarostkou Hanou Rabenhauptovou. Obdivovali jsme je, že se plánu na návštěvu nevzdali ani v počasí, které spíše vybízí k tomu zůstat doma pěkně v suchu a ven raději nevycházet. Středeční odpoledne jsme tedy strávili v přátelském duchu s našimi

hosty – popovídali si, sdělili si vzájemné zážitky a uspořádali si malou taneční zábavu.

Ve čtvrtek dopoledne jsme využili toho, že konečně přestalo pršet a nasadili plavací vesty, chopili se pádel, nasedli do lodí a vpluli na jezero. Většina seděla na loďkách poprvé, ale během několika minut se z nás stali zkušení vodáci brázdící jezero křížem krážem. Odpoledne nás čekala další premiéra a to hraní bowlingu v Horní Planý. Z počátečních rozpačitých hodů mijejících všechny kuželky jsme se dopracovali k vrhačům koulí, před kterými žádná kuželka nezůstala v klidu ☺ Večer byl opravdu nabitý – nejprve proběhlo vyhodnocení celého týdne a každý obdržel diplom, poté jsme popřáli k narozeninám Martičce a paní ředitelky sestře, která také měla narozeniny. Nato se v plném proudu rozjela diskotéka, která pro některé vytrvalce trvala do pozdních nočních hodin.

Nu a jak to tak bývá v den odjezdu začalo být krásné počasí a většině z nás se vůbec nechtělo domů. Užívali jsme si tedy sluníčka a balení si zpříjemňovali hraním různých sportovních her a někdo si jen lenořil a vyhríval se na sluníčku.

Co ještě dodat? Bylo to super, už teď se moc těšíme až za rok vyjedeme zase

Indiánské dny s POHODOU

Letos jsme se poprvé zúčastnili indiánských dnů, tedy tábora, který pořádá příspěvková organizace Domov Pohoda.

Dvoudenní tábor v okouzlující přírodě, uprostřed lesů šumavského Javorníku byl pro nás výpravou za dobrodružstvím plným úkolů. Pro náčelníky bylo velkým oříškem vybrat šest odvážných „bratrů“ indiánů – nakonec výběr probíhal podle zásluh a odvahy každého uživatele ☺. S šitím indiánských šatů každému na míru nám pomohla naše obětavá kamarádka, spolubydlící a kolegyně Viktorka.

Ač ráno, v den odjezdu, ukazoval teploměr 20 °C a jasná obloha nás vábila k letním radovánkám, po cestě nás zastihl prudký liják, ten ovšem s naším příjezdem do indiánského tábora také skončil. A tak jsme se přivítali – jak se patří indiánským pozdravem – s celým kmenem, který s námi čítal dalších pět zařízení.

Dva dny plné indiánských zkoušek a her pro nás byly vyčerpávající, ale rozhodně nás nebrzdili v elánu a touze po vítězství. Domu jsme si odvezli bramborovou medaili, tedy diplom a ceny za 4. místo. Ale to co nás nejvíce potěšilo a hrálo byla naše nová přátelství.

Na návštěvě u „sousedů“

Na začátku letních prázdnin jsme navštívili město Strakonice, které se našim cestám doposud vyhýbalo. A protože nejsme leniví a máme rádi dobrodružství, nechali jsme naše svozové autíčko odpočívát a zvolili jsme cestu autobusem. Ona taková jízda autobusem naskytuje více poznatků a zážitků, než by se na první pohled mohlo zdát. Uživatelé se dostávají do konfrontace s realitou – rychle připraviv peníze, hlavně si vzpomenuť kam vlastně chci jet, snad bude řidič trpělivý, a co ty tápavé pohledy spolucestujících a teď rychle najít místo k sezení. Ať tak nebo tak, zatím jsme cestování autobusem přežili bez větších újm.

Samotné Strakonice na nás udělali dojem. Dopoledne návštěva hradu s poutavou přednáškou a zkouška odvahy na věži Rumpál, oběd v příjemném prostředí jedné místní restaurace, prohlídka sluncem prosvíceného města, při cestě na zpět krátká zastávka ve Volyni a trádá domů do Dubu.

Slunné odpoledne u ředitelky Pavly

Posezení na zahradě, opékání buřtů a koupání v bazénu, tak tahle lákavá nabídka od ředitelky Pavly se nedala odmítnout a my 29. července vyjeli k ní domů. Zde jsme strávili opravdu krásné odpoledne, počasí nám přálo, a tak ti, co chtěli se náležitě vydovádět v bazénu, všichni si zahráli nějakou tu míčovou hru a když už bylo velké horko, tak se občerstvili vychlazeným melounem. Na závěr si každý pochutnal nad vlastnoručně upečeným buřtem ☺

Pletení z pedigu v Kamenné u Všechlap

V týdnu od 3. do 7. srpna jsme každý den jezdili k jednomu z našich uživatelů na statek do Kamenné u Všechlap a učili se zde plést z pedigu různé pěkné věcičky. Zpočátku jsme z toho pletení měli popletenou i hlavu, ale už na konci prvního dne z nás začali být šikovní „pletaři“ a pod rukama nám tak rostly krásné výrobky. V průběhu týdne jsme si také několikrát ověřili jak je důležité se soustředit na to co právě děláme – někdy jsme se příliš rozpovídali, myšlenky se rozutekly a náš výrobek začal dostávat zvláštní tvary.

Na Huláku

V druhé polovině srpna jsme využili toho, že je stále krásné letní počasí a vyrazili třikrát do Prachatic na venkovní bazén Hulák. Při první návštěvě bylo sice pod mrakem, ale za to skoro celé koupaliště patřilo pouze nám, a tak jsme si náležitě užívali. Při dalších návštěvách se slunce neschovalo za mraky ani na chvíli, a tak na koupališti byla „hlava na hlavě“, ale my to zvládli bez problémů i tak. Jen naše zalka rudý nádech ☺

3 v 1

2. září jsme vyrazili již na tradiční zářijovou akci v areálu Domu dětí a mládeže v Prachaticích. Paní místostarosta Hana Rabenhauptová tuto akci výstižně označila 3 v 1, protože střední odpoledne patřilo Běhu pro zdraví, Rodinným sportovním hrám a Dnu se Všeobecnou zdravotní pojišťovnou. Hlavním hostem odpoledne byl proslulý tanečník a herec Vlastimil Harapes, kdo chtěl a měl chvilku strpení si mohl počkat ve frontě a obdržet podpis a fotku od tohoto známého tanečníka. My jsme se zúčastnili všech tří akcí. Nejprve si ti, co jsou pojištěni u Všeobecné zdravotní pojišťovny, mohli nechat změřit hladinu cholesterolu a cukru v krvi, krevní tlak a procento tuků v těle. Běhu pro zdraví jsme se zúčastnili všichni, to zdatnější zvolili 3 km dlouhou trasu, ostatní 1 km trasu, samozřejmě nechyběl ani náš zdatný cyklista Láďa, který ujel 3 km trasu za 9 minut a vyhrál nám tak cyklistickou helmu. Rodinné sportovní hry byly pouze pro rodiny s dětmi, a tak jsme se jich zúčastnili jenom tak pro radost a ne soutěžně.

Celé odpoledne bylo pro nás i takovou menší oslavou, protože to byl přesně rok, co jsme zde převzali naše „stroo-mácké“ autíčko.

Odpoledne na ranči

Krásné podzimní odpoledne, hřejivé sluneční paprsky, očekávání a u někoho troška nejistoty – i tak by se dala několika slovy popsat chvíle, když jsme vystoupili z auta na Ranči Dubská Hajnice. Ranč se nachází v malebné vesničce Tourov nedaleko Bavorova. Paní Zlataše Pištěková, která je majitelkou celého ranče nám nejprve krátkou přednáškou sdělila zajímavosti o životě koní. Říká se, že jízda na koních má relaxační účinky. Honilo se nám hlavou zda budeme mít dost odvahy vyzkoušet a zažít léčivou sílu koňského hřbetu na vlastní kůži. Prvním odvážlivcem, který se seznámil s klisnou Leničkou byl Zdenka a odstartoval tak naše „poprvé“ na koních. Postupně jsme se na koních vystřídali všichni. Někdo musel překonávat velký strach, ale o to větší byla radost z překonání sebe sama. Nádherný zážitek z koní byl umocněn nejen počasím, krásnou přírodou, ale i neobvyklým zvířátkem nosálem, se kterým se s námi paní Zlata rozloučila. Moc děkujeme!

Letní grilování na našem dvorku

Bohužel k naší budově nepřiléhá žádná zahrada, ale pouze malý plácek s trochu zeleně. My jsme ovšem skromní, a tak i na malé ploše si dokážeme užít spoustu zábavy ☺. První polovina léta svými neustálými dešti a vlhkostí připomínala spíše období dešťů v tropické části naší Zeměkoule, a tak nám nezbyvalo než doufat a čekat, že se příroda umoudří a my si budeme moci užít pravého českého léta. Koncem července konečně přestalo méně přšet a začalo více svítit sluníčko, a tak nastali krásné letní večery s grilováním, povídáním, smíchem a harmonikou. Kdo chtěl se také mohl 6. srpna účastnit na našem plácku spaní pod širým nebem, celkem se našlo pět odvážlivců, kteří si užili pozorování noční oblohy plné hvězd a probuzení do chladného rána ☺. Spáčkám pod „širákem“ se tento zážitek natolik líbil, že jsme ho poté ještě několikrát zopakovali!

Náš dub

Vlastnoručně vyrobený dub, který zdobí naši chodbu a který je ověnčen žaludy s podobiznou našich uživatelů, se v posledních několika měsících těmito žaludy značně zaplnil. Od posledního vydání našeho občasníku Stroomoviny k nám do zařízení našlo cestu několik nových uživatelů – ze Standy se stal vášnivý tkadlec koberců, Zdenka je velký šprýmař a užijeme si společně spoustu legrace, Tereza rozezvučela naši budovu jejím milovaným zpěvákem Petrem Kotwaldem a Štěpánka se stala se svými čerstvými 17 lety naší nejmladší uživatelkou.

Slavili jsme třetí výročí

Uživatelé a zaměstnanci Stroomu Dub si v pátek 11. září společně připomněli již třetí výročí zahájení provozu Centra sociálních služeb. K této příležitosti byla také připravena výstava, která je průřezem dnů mapující právě celé tři roky. Její součástí byly samozřejmě fotografie, výrobky a nechyběl ani občasník Stroomoviny. Vše můžete shlédnout ve vstupní hale našeho Centra, kam Vás všechny srdečně zveme. Toto výročí je totiž pro všechny významné a potěšující a to především z důvodu plného obsazení Centra. Do Stroomu Dub si nachází cestu stále více uživatelů, a to nás utvrzuje v tom, že tato práce má smysl a především pak splňuje patřičný cíl.

Provizorní pingpongový stůl

S přicházejícím podzimem přišla i otázka jaké další vyžití najít pro nadcházející dny, kdy se brzy stmívá. Napadlo nás pořádit do klubovny pingpongový stůl, ale taková věcička není úplně levnou záležitostí, a tak jsme zaimprovizovali, dali k sobě tři stoly, místo sítky posbírali nějaká ta prkýnka na truhlárně a pak už jen pořídili páčky a míček a stolní tenis mohl začít.